

Forfatter: Aakjær, Jeppe

Titel: PER SØWREN

Citation: Aakjær, Jeppe: "PER SØWREN", i Aakjær, Jeppe: *Digte 1885-1908. - 1918*, Gyldendal, 1918-19, s. 89. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur:
<https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-aakjaer01val-shoot-workid69657/facsimile.pdf>
(tilgået 13. marts 2024)

Anvendt udgave: Digte 1885-1908. - 1918

Ras Væver han skræwer en Kjende for vidt,
og Pejer han sejer saa bettele ledt;
Jepp holdt sæ for kroged, og Povel for rank,
og Woile haaj aalig en Ør i æ Bank.

Og sør gik der Or, og sør gik der Daw,
den Bejlen te Maren kam aalle ilaw;
ad Ore saa gik hun i Pever og Frø,
saa no war hun gro, hwo hun hejsen war ro.

Men Maren han kigger fræ Tammeses Lowt;
no holder der aalle en Kjæft paa æ Tovt;
og Facet det bløw da, te Maren bløw sejn
te Taf for æ Præjst og te Grin for æ Egn.

Husk endle, I Piger, i Træsko' og Skow:
Der træskes, imen der er nøj o æ Low;
der kommer de Dage — ja det ved Worherr!
da I vil ha alle, men ingen ha jer.

Jebjerg 15/s 1899.

PER SØWREN.

Med Bisselær i mine Sko
og godt Humør til Færdens,
med ringe Mønt, men Tørst for to
saadan kom jeg til Verden.
Min Mor gik rundt og Grise skar,
min Far han spilled paa Lire,
hvis det var ham, der var min Far,
for Sognet har skjænket mig fire, —
thi een var for lidt for Per Søwren!

Hvorfor jeg egentlig blev til,
paa det jeg grunder stændigt,
men kun eet Svar der komme vil:
Min Mor fandt det nødvendigt!

Ej sættes pas Anklagebænk
du, som er nu i Graven;
da Livet var din enest' Skjænk
saa Moder: Tak for Gaven!
Den slides med Taal af Per Søwren.

Og jeg gaar rundt fra Hus til Hus
og klinker gamle Fade
og limer Hank paa sondret Krus
og holder Godtfolk glæde.
At sidde ved en halvtømt Kop
og kildre Fiol paa Halsen,
mens Pigehørn gjør høje Hop
og turner sig i Valsen:
Hej, det er et Liv for Per Søwren!

I fjordums Tid jeg viden drog
og drev mod Syd med Stude;
men da det ikke mer forslog,
saa samlede jeg Klude.
Jeg bragte Piger Markedskram
og Baand og Blonder stive,
fik hist et Kys og her en Dram,
og hvad en Glut kan give;
for sligt er en Skat for Per Søwren.

Jeg aldrig gaar en Kro forbi,
naar jeg har Mønt i Pungen;
den Mand, der slider støvet Sti,
maa ogsaa læske Tungen.
En Mark paa Disken slænger jeg:
„Nu Vært, lidt rap paa Haanden!
Een Pæl til dig og to til mig!
saa skal vi fugte Aanden;
men een er for lidt for Per Søwren!

I hvert et Sogn der sad en Tøs
for mig i stille Venten,
og naar tilsidst jeg rev mig løs,
hun fulgte mig til Stenten;

der sa' hun mig et smt Farvel
og kyssed mig paa Panden;
og bagved næste Sogneskjel
der mødte mig — den anden;
for een var for lidt for Per Søwren!

Ja, saadan før jeg Landet om
og stavred over Heden,
fra Storken fløj, til Viben kom,
og Sommeren var leden.
Den Sommerdag blev aldrig lang,
naar Tørsten først var slukket;
een Lørke over Issen sang,
og een mod Munden klukked,
for een var for lidt for Per Søwren!

— Og gaar det saa en Dag paa Held
med Krus og Rus og Resten,
saa gør jeg op min Syndegjeld
og træder ind for Praesten:
„Du Mand, hvis Fag det er at tro:
naar jeg er død og borte,
saa bed for mig en Bon, nej to,
og ikke altfor korte,
for een er for lidt for Per Søwren.

Thi Folk af min Kaliber, Præst,
de glemmes let i Vrimlen,
de bydes sidst til Livets Fest,
og de har længst til Himlen.
Og var jeg undertiden slem,
saa hils nu din Vorherre,
og sig fra mig, jeg kjender dem,
der var adskilligt værre,
og dog kommer ind før Per Søwren.

Ja, snart er Per en gammel Knægt
med Skimmelsvamp paa Tanden,
han slinger under Livets Vægt,
hans Øl staar surt i Kanden.

Og er en Dag der ingen Per
at øjne under Festen,
da trænges ej til Spørgen mer,
enhver vil gjætte Resten:
Godnat og Guds Fred med Per Søwren!

^{16/8} 1890.

D E N G A A N G T E A W A R G Y W T
M E D L A V S.

D EN Gaang te a war gywt med Lavs
— aa jøsse, jøsse jammen!
da strected a med Gled mi Klaws,
mi Daa gik hen med Gamnen.

For bejer Mand war ett end Lavs
— aa jøsse, jøsse jammen —
de skjennest Ting a fæk tegavs,
og aalti holdt vi sammen.

Men sin saa bløw a gywt med Klaws
— aa jøsse, jøsse jammen —
mi Trow a fast haaj gin te Lavs
og no no ga — a hamen!

Men der fæk a sgi hwedt mi Saws:
— aa jøsse, jøsse jammen —
den Klaws det er det bare Snaws,
hvor saa gaar ud paa Drammen.

Og mæler a en Muk mod Klaws
— aa jøsse, jøsse jammen —
saa brøler han: „Herut, haraus!“
saa rød som Kok i Kammen.

Og blywr æ Gywr ett saat o Klaws
— aa jøsse, jøsse jammen —
saa skir æ sajtensjetiddavs,
a drownert mæ i Dammen.

^{17/8} 1890.

strected, vandt Gamn; Klaws, Gamfed; hwedt, hvæset; Gywr, Gjordene; jætid-Lavs, engang.